

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 3Tos/213/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515010196  
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2515010196.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka, sudkyne JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcu JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci odsúdenej L. H., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o žiadosti odsúdenej o povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdenej L. H. proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 28.09.2015, sp. zn. 2Nt/28/2015-29, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. decembra 2015, takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdenej L. H., nar. XX.XX.XXXX, sa z  
a m i e t a.

### odôvodnenie:

Okresný súd v Piešťanoch napadnutým uznesením zo dňa 28.09.2015 sp.zn. 2Nt/28/2015 podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdenej L. H. nar.XX.XX.XXXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody, na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp.zn.1T/178/2009, podaný súdu dňa 23.7.2015.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že trest uložený L. H. rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn.1T/178/2009, vzhľadom na charakter trestnej činnosti, pre ktorú bola odsúdená, berúc do úvahy jej predchádzajúci život, je vymeraný v zákonom stanovenej sadzbe a neexistujú skutočnosti, ktoré by naznačovali, že pôvodne uložený trest je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, preto návrh odsúdenej na povolenie obnovy konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podala ihneď na pojednávaní sťažnosť odsúdená L. H.. V odôvodnení podanej sťažnosti pritom uviedla, že pôvodné rozhodnutie Okresného súdu Piešťany č. k. 1T/178/2008 zo dňa 9.9.2010 vychádza pri právnom posúdení skutku spáchaného odsúdenou z názoru, ktorý bol prekonaný a v súčasnosti nie je akceptovaný aplikačnou praxou, čo je už skutočnosť všeobecne súdu známa. Hodnota drogy bola v prípade odsúdenej určená prepočtom cez dávky, čo neskôr súdna prax odmietla a hodnotu drogy počíta podľa ceny za gram, pričom takýto prepočet by mohol odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Podľa odsúdenej aj rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní v inej veci môže byť novou skutočnosťou súdu skôr neznámou v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku (Uznesenie NS SR č.k. 6 Tost 30/2013). Okresný súd Bratislava I napríklad takto povolil obnovu konania pod č.k. 4Nt/4/2014. Odsúdená sa nestotožňuje s právnym názorom okresného súdu, že ani prepočet a určenie rozsahu prechovávaní omamnej a psychotropnej látky podľa ceny by nemohol odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdenej, keďže už bola za takýto trestný čin v minulosti odsúdená. Takýto právny názor je podľa odsúdenej nesprávny, pretože prepočet rozsahu spáchania činu by u odsúdenej neodôvodnil právnu kvalifikáciu skutku podľa písm. e/ § 172 ods. 2 Trestného zákona, takže jej návrh na obnovu konania je opodstatnený, prečo má byť odsúdená za niečo, čo nezodpovedá skutkovému a právnemu stavu. Zároveň vytkla odôvodneniu uznesenia Okresného súdu Piešťany najmä to, že sa zameriava na odôvodnenie neopodstatnenosti obnovy konania vo výroku o treste, pričom základom návrhu na obnovu

konania je jej povolenie vo výroku o vine, konkrétne v právnej kvalifikácii podľa písm. e/ § 172 ods. 2 Trestného zákona. Odsúdená zároveň navrhla, aby si odvolací súd vyžiadal od príslušného orgánu vyčíslenie hodnoty drogy tak, ako sa to v súčasnosti robí, teda podľa hmotnosti.

Pokiaľ je teda zákonné ustanovenie v trestnom zákone týkajúce sa posúdenia rozsahu činu pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona vykladané inak a môže to privodiť zásadne iné rozhodnutie vo výroku o vine a treste, je to podľa názoru odsúdenej dôvodom obnovy konania. Z uvedených dôvodov odsúdená navrhla, aby druhostupňový súd napadnuté uznesenie zrušil a aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znova v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v súlade s § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdená podala sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdenej L. H. nie je dôvodná.

Z obsahu spisu sťažnostný súd zistil :

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/178/2009 zo dňa 09.09.2010, právoplatným dňa 19.04.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/130/2010 zo dňa 19.04.2011, bola L. H. odsúdená pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno a/, písmeno e/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň jej súd uložil ochranný dohľad na dobu 2 (dva) roky.

Dňa 23.07.2015 bol Okresnému súdu Piešťany doručený návrh odsúdenej L. H. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/178/2009. V návrhu uviedla, že pôvodné rozhodnutie Okresného súdu Piešťany vychádza pri právnom posúdení skutku z názoru, ktorý bol prekonaný a v súčasnosti nie je akceptovaný aplikačnou praxou. Hodnota drogy bola v prípade odsúdenej určená prepočtom cez dávky, čo neskôr súdna prax odmietla a hodnotu drogy počíta podľa ceny za gram, pričom takýto prepočet by mohol odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Aj rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní v inej veci môže byť novou skutočnosťou súdu skôr neznámou v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Okresný súd Bratislava I napríklad takto povolil obnovu konania pod č.k. 4Nt/4/2014. Pokiaľ teda je zákonné ustanovenie v Trestnom zákone týkajúce sa posúdenia rozsahu činu pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona vykladané inak a môže to privodiť zásadne iné rozhodnutie vo výroku o vine a treste, je to podľa názoru odsúdenej dôvodom obnovy konania. V závere navrhuje, aby súd jej návrhu na povolenie obnovy konania vyhovel.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 402 ods. 1 Trestného poriadku, o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 402 ods. 2 Trestného poriadku, odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Podľa § 402 ods. 3 Trestného poriadku, proti uzneseniu o návrhu na povolenie obnovy konania je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia dospel po preštudovaní predloženého spisového materiálu k takému záveru, že prvostupňový súd rozhodol v danej veci správne a v súlade so zákonom, keďže odsúdená L. H. neuviedla vo svojom návrhu na obnovu konania žiadne také nové skutočnosti, či dôkazy súdu skôr neznáme, ktorých existencia by mohla sama osebe alebo v spojitosti so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému záveru o jej vine.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý slúži k odstráneniu nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo príčiny týchto nedostatkov - nové skutočnosti alebo dôkazy. Účelom konania o povolenie obnovy konania je zistiť, či sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania, a teda či sú nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme spôsobilé spochybniť vydané právoplatné meritórne rozhodnutie (a to aj príp. v kontexte so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli podkladom základného rozhodnutia). Je však vylúčené preskúmať celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia či správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Pokiaľ ide o návrh odsúdenej L. H. na povolenie obnovy konania, tento bol zdôvodňovaný predovšetkým poukazom na skutočnosť, že prvostupňový súd vychádzal pri právnom posúdení skutku spáchaného odsúdenou z názoru, ktorý bol prekonaný a v súčasnosti nie je akceptovaný aplikačnou praxou, nakoľko hodnota drogy bola v prípade odsúdenej určená prepočtom cez dávky, čo neskôr súdna prax odmietla a hodnotu drogy počítala podľa ceny za gram. Odsúdená poukázala v tejto súvislosti na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I č.k. 4Nt/4/2014, ktorým povolil obnovu konania z tohto dôvodu.

K tomu považuje tunajší súd za potrebné uviesť niekoľko skutočností. Sťažnosť odsúdenej L. H. nie je dôvodná, nakoľko tvrdenia odsúdenej v predmetnej sťažnosti sa zakladajú na skutočnostiach, ktoré vyplývajú z rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I o určení hodnoty drogy podľa ceny za jej gram. V tejto súvislosti je podľa krajského súdu potrebné poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.12.2014, sp. zn. 2Tdo 56/2014, ktoré je zároveň aj Stanoviskom NS uverejneným v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 7/2005, podľa ktorého „obvykle jednorazovou dávkou na použitie“ v zmysle § 135 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona sa rozumie dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer.

Obvykle jednorazová dávka drogy je množstvo, ktoré sa aplikuje jednorazovo a ktoré je spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku konzumenta. Kriministický a expertízny ústav objektívne vyjadruje obvykle jednorazovú dávku drogy ako množstvo, resp. rozsah hmotnosti účinnej látky spravidla vo forme voľnej bázy, ktoré si väčšinou užívateľ aplikuje jednorazovo a ktoré je spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa. Krajský súd sa však stotožňuje so všeobecne objektivizovaným spôsobom na určenie ceny zaistenej drogy, a to jej prerozdelením na obvykle jednorazové dávky. V tejto súvislosti krajský súd dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 228/2012 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 394/2014 zo dňa 9. júla 2014 (a aj II. ÚS 240/2012 zo dňa 10. júla 2012). Ústavný súd SR v citovaných uzneseniach k stanoveniu hodnoty zaistenej drogy, ktorá mala byť podľa sťažovateľa obdobne ako v predmetnej trestnej veci určená podľa záverov kriminalistického a expertízneho ústavu v spojení s vyjadrením Národnej protidrogovej jednotky, v prvom rade poukázal na svoju už ustálenú judikatúru týkajúcu sa určenia hodnoty drogy (II. ÚS 228/2012, II. ÚS 240/2012). Podľa judikovaného názoru Ústavného súdu SR práve z potreby zachovania identického a transparentného prístupu ku všetkým páchatelom skutku kvalifikovaného podľa § 172 Trestného zákona pre účely hodnotenia dokazovania a objektivizovania výsledkov dokazovania je potrebné vychádzať z výdatnosti zaistenej drogy, na základe čoho sa potom, samozrejme vzhľadom na druh zaistenej drogy, určí obvyklé množstvo vo forme, v ktorej je tá - ktorá určitá droga distribuovaná konečným spotrebiteľom na čiernom trhu, a napokon sa určí aj cena, za ktorú sa predmetná droga v danej forme a v určitej oblasti najčastejšie (v priemere, resp. odhadom) predáva na čiernom trhu. Ústavný súd SR súčasne podotkol, že keďže v danom prípade ide o tovar (drogy), ktorý je obchodovateľný iba na čiernom trhu, je pochopiteľné, že pri určovaní formy predávanej drogy a s tým súvisiacim aj jej obvyklým množstvom a cenou, súdy nepostupujú svojvoľne, ale v záujme jednotného prístupu ku všetkým páchatelom daného skutku v neurčitom množstve prípadov (z hľadiska charakteru skutku, miesta spáchania a pod.), vychádzajú z objektivizovaných údajov získaných z praxe špecializovaných policajných jednotiek. V tejto súvislosti Ústavný súd SR poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/32/2012

zo dňa 27. novembra 2012, podľa ktorého v prípade posudzovania trestnosti trestného činu podľa § 172 Trestného zákona je nutné pri stanovení rozsahu trestného činu vychádzať z minimálnej výšky ceny, za ktorú bolo možné zaistenú omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekursor predať na čiernom trhu v období spáchania trestného činu a v mieste, kde bol trestný čin spáchaný, pričom je potrebné zohľadniť špecifiká čierneho trhu a brať koncových konzumentov návykových látok. Na základe uvedeného je krajský súd toho názoru, že u obžalovanej bol správne použitý spôsob určenia ceny drogy, a to jej prerozdelením na obvykle jednorazové dávky. Ani § 135 Trestného zákona, ani § 171 Trestného zákona a ani § 172 Trestného zákona neuvádza pojem absolútnej omamnej látky. Citované ustanovenia výlučne používajú pojem množstvo omamnej látky. Koncový konzument nemá absolútne možnosť zistiť skutočnosť, v akej kvalite tú ktorú drogu kupuje, okrem toho si koncový konzument nekupuje absolútnu čistú drogu, ktorá v prípade jeho aplikácie by mohla mať pre konzumenta fatálne dôsledky, ale kupuje predmetnú drogu zmiešanú už ako jednotlivú dávku.

Krajský súd považuje tiež za potrebné zdôrazniť, že predložené rozhodnutia iných súdov môžu byť novým dôkazom, no takým, ktorý treba hodnotiť ako každý iný dôkaz v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku a § 394 ods. 1 Trestného poriadku, teda podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito aj v ich súhrne s ohľadom na prípadnú spôsobilosť odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste. Krajský súd nie je viazaný rozhodnutiami iných súdov (v tomto prípade rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I, ktorý rozhodol v inej trestnej veci, ktorá vôbec nesúvisí s touto konkrétnou trestnou vecou) a tam uvedeným názorom a nebol by ním viazaný ani keby takéto rozhodnutia existovali už v čase pred právoplatným rozhodnutím o vine odsúdenej L. H.. Ide o otázku viny (skutkovú), ktorú súd vždy posudzuje samostatne. Tunajší súd by bol viazaný len rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR alebo Európskeho súdu pre ľudské práva vydaným v predmetnej trestnej veci týkajúcej sa odsúdenej a ňou spáchaného trestného činu.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže krajským súdom neboli zistené žiadne vady alebo pochybenia súdu I. stupňa, ktoré by odôvodňovali zmenu či zrušenie napadnutého uznesenia, bolo sťažnosť odsúdenej L. H. potrebné zamietnuť v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.